

*L'irònic Luis Buñuel bevent a La Coupole,
els cafetets obscurs on Jean Epstein becava:
pasquins de films recents, encís de belles dames,
mirades apagades, Miró, color vermell.*

Damià Huguet

De cop i volta s'esvaeixen els núvols insistents dels darrers mesos, el vent ha bufat i tot ho ha arraconat. Una pols groga ocupa els espais, és la màgia que anuncia nous esdeveniments. La primavera s'ha caracteritzat al llarg del temps com la fita que assenyala la irrupció de nous cicles, novetat unida a una certa sensació d'esperança.

La primavera fou el primer lliurament de **Röhmer** en el seu repàs a les quatre estacions i també el maig del 68, coetani de la primavera de Praga, introdueix un cicle històric que encara ara marca tendències. Escenes que ens transporten al bon temps primaveral són les que va deixar el pintor **Pierre August Renoir**, pare d'aquell altre cineasta francès que creà escola, una escola dins la qual un alumne avantatjat anomenat **Jacques Becker** adquirí els coneixements suficients que li van permetre deixar una petjada important que encara ho hagués pogut ésser més si la mort als 53 anys no ho hagués impedit. Si el maig francès reivindicava la imaginació al poder, l'estil de Becker és la imaginació duïta al cinema.

És aquesta obra de **Jacques Becker**, el cineasta més genuïnament de París segons **Antoni M. Thomàs**, la que s'ensenyorirà de la pantalla del Centre de Cultura durant el mes d'abril, sis pel·lícules, les més representatives de la seva producció, inclosa naturalment **Le trou**, realitzada just l'any abans de morir-se el director. El complement seran les dues darreres pel·lícules del cicle Cinema i família: **Cosí ridevano** de **Gianni Amelio** i un **John Ford** per emmarcar, **¡Qué verde era mi valle!**. Una programació que respon novament a l'anhel de retre homenatge al millor cinema de totes les èpoques, al més innovador, una innovació que a vegades s'agrairia a les noves macroproduccions que ens arriben. A tall d'exemple, la darrera de **Harrison Ford**: interpreta un bon pare de família la vida del qual es veu alterada quan li segresten l'esposa i la filla per tal de sotmetre'l a xantatge. Imaginació al poder cinematogràfic.

Rodatge de
La evasión.

